

SPRENDIMAI

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2016/1846

2016 m. liepos 4 d.

dėl priemonės SA.41187 (2015/C) (ex 2015/NN), kurią Vengrija įgyvendino dėl tabako pramonės įmonėms taikomos sveikatos priežiūros įmokos

(pranešta dokumentu Nr. C(2016) 4049)

(Tekstas autentiškas tik vengrų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtas nuostatas ⁽¹⁾ ir atsižvelgdama į jų pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

- (1) 2015 m. kovo mėn. Komisija sužinojo apie naują sveikatos priežiūros įmoką, kurią Vengrija nustatė tabako pramonės įmonėms. 2015 m. balandžio 13 d. Komisija raštu paprašė Vengrijos pateikti informaciją dėl šios priemonės ir informavo Vengrijos valdžios institucijas apie svarstymą paskelbti įsakymą sustabdyti šią priemonę pagal Tarybos Reglamento (EB) Nr. 659/1999 ⁽²⁾ 11 straipsnio 1 dalį.
- (2) 2015 m. gegužės 12 d. Vengrija raštu atsakė į šį prašymą pateikti informaciją. Tačiau Vengrija nepateikė jokių pastabų dėl Komisijos svarstymo paskelbti įsakymą dėl priemonės sustabdymo.
- (3) 2015 m. liepos 15 d. Komisija informavo Vengriją, kad ji nusprendė pradėti procedūrą, aprašytą Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – Sutartis) 108 straipsnio 2 dalyje, dėl tabako pramonės įmonėms taikomos sveikatos priežiūros įmokos (toliau – sprendimas pradėti procedūrą). Sprendime pradėti procedūrą Komisija taip pat nurodė nedelsiant sustabdyti priemonės taikymą.
- (4) Sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽³⁾. Šiuo sprendimu Komisija paragino suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas dėl priemonės.
- (5) Komisija gavo dviejų suinteresuotųjų šalių pastabas. 2015 m. spalio 20 d. Komisija perdavė šias pastabas Vengrijai, suteikdama galimybę atsakyti. Vengrija į šias pastabas neatsakė.

2. IŠSAMUS PRIEMONĖS APRAŠYMAS

- (6) 2014 m. gruodžio 16 d. Vengrijos parlamentas priėmė 2014 m. Įstatymą Nr. XCIV dėl sveikatos priežiūros įmokos, 2015 m. taikomos tabako pramonės įmonėms (toliau – Įstatymas). Įstatymu įvedamas mokestis, vadinamas sveikatos priežiūros įmoka, kuriuo apmokestinama iš tabako gaminių gamybos ir prekybos Vengrijoje

⁽¹⁾ OL C 277, 2015 8 21, p. 24.

⁽²⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999 3 27, p. 1).

⁽³⁾ Žr. 1 išnašą.

gaunama metinė apyvarta ir kuris taikomas kartu su esamais verslo mokesčiais Vengrijoje, konkrečiau, su įmonių pajamų mokesčiu. Mokesčiu apmokestinami įgaliojami tabako gaminių sandėlių savininkai, importuotojai ir registruotieji prekyautojai. Įstatyme numatytas tikslas – surinkti lėšų sveikatos priežiūros sistemai finansuoti ir jas panaudoti sveikatos priežiūros paslaugų kokybei gerinti.

- (7) Sveikatos priežiūros mokestis mokamas nuo iš tabako gaminių gamybos ir prekybos Vengrijoje gaunamos metinės ankstesnių mokestinių metų apyvartos, jeigu apyvarta iš šios veiklos sudaro bent 50 % įmonės visos metinės apyvartos. Išlaidų atskaičiavimas nenumatytas, išskyrus tam tikras mokestinių metų investicines išlaidas. Sveikatos priežiūros mokestis yra progresinis. Taikoma įmoka priklauso nuo metinės mokesčių mokėtojo apyvartos, kaip nurodyta toliau.
- Kai apyvartos dalis mažesnė nei 30 mlrd. HUF: 0,2 % (mažiausia apyvartos dalis – 30 mln. HUF)
 - Kai apyvartos dalis yra 30–60 mlrd. HUF: 2,5 %
 - Kai apyvartos dalis viršija 60 mlrd. HUF: 4,5 %
- (8) Pagal Įstatymo 6 skyriaus 6 dalį mokestinis išpareigojimas mokėti sveikatos priežiūros įmoką gali būti sumažintas daugiausia 80 % mokėtinos įmokos, jei įmonė vykdo investicijas, kurios atitinka 2000 m. Įstatymo Nr. C dėl apskaitos (*) 3 straipsnio 4 dalies 7 punkte pateiktą apibrėžtį. Įmokos sumažinimo suma lygi 30 % sumos, į apskaitą įtrauktos kaip mokestinių metų investicijos, ir valstybės arba ES subsidijos sumos, naudojamos investiciniams projektui įgyvendinti, teigiamam skirtumui.
- (9) Įstatyme numatyta, kad mokesčių deklaracija turi būti pateikta iki 2015 m. birželio 30 d., o sveikatos priežiūros mokestis turi būti sumokėtas per 30 dienų po šio termino.
- (10) Įstatymas įsigaliojo 2015 m. vasario 1 d. ir pagal jo pirminę versiją turėjo būti taikomas laikinai – iki 2015 m. gruodžio 31 d. 2015 m. birželio 24 d. Vengrijos oficialiajame leidinyje paskelbtas Įstatymo pakeitimas, kuriuo nustatyta, kad sveikatos priežiūros mokestis bus mokamas nuolat.

3. OFICIALI TYRIMO PROCEDŪRA

3.1. Pagrindas pradėti oficialią tyrimo procedūrą

- (11) Komisija pradėjo oficialią tyrimo procedūrą, nes padarė preliminarį išvadą, kad progresinė sveikatos priežiūros įmokos struktūra (tarifai ir apyvartos ribos) ir nuostatos dėl mokestinio išpareigojimo sumažinimo tuo atveju, jeigu vykdomos investicijos (toliau bendrai vadinamos ginčijamomis priemonėmis), yra neteisėta ir nesuderinama valstybės pagalba.
- (12) Komisija buvo tos nuomonės, kad Įstatyme nustatytais progresiniais mokesčio tarifais įmonės yra diferencijuojamos pagal jų apyvartą, todėl mažesnės apyvartos įmonėms suteikiamas atrankusis pranašumas. Komisija nebuvo įsitikinusi, kad įmonės, kurių apyvarta gerokai didesnė, gali turėti įtakos produktų rinkai ir daryti tiek didesnę neigiamą su rūkymu susijusį poveikį sveikatai, kad būtų pateisinamas tokių progresinių mokesčio tarifų, kokius nustatė Vengrijos valdžios institucijos, taikymas.
- (13) Taip pat Komisija buvo tos nuomonės, kad galimybė sumažinti mokesčių mokėtojų mokestinį išpareigojimą tuo atveju, jeigu vykdomos investicijos, suteikia atrankinį pranašumą tokias investicijas vykdančioms įmonėms. Be to, Komisija pastebėjo, kad galimybė sumažinti mokestinį išpareigojimą tuo atveju, jei vykdomos investicijos, kuriomis siekiama didinti įmonės gamybos ir prekybos pajėgumus, yra nesuderinama su nustatytu sveikatos priežiūros mokesčio tikslu rinkti lėšas sveikatos priežiūros sistemai paremti ir sveikatos priežiūros paslaugų kokybei pagerinti, atsižvelgiant į tai, kad rūkymas yra svarbus veiksnys, susijęs su daugelio ligų išsivystymu ir išlaidų sveikatos priežiūrai padidėjimu.

(*) Pagal šį Įstatymą investicijos apima materialiojo turto pirkimą arba kūrimą, materialiojo turto gamybą savo įmonėje, veiklą, vykdomą siekiant įrengti arba naudoti materialųjį turtą, iki jo įrengimo arba pirmojo įprasto panaudojimo įsigytą naudoti pagal paskirtį (transportavimą, maitinimą, įforminimą, tarpininkavimo veiklą, veiklos pagrindų nustatymą, įrengimą ir kitą veiklą, susijusią su materialiojo turto įsigijimu, įskaitant dizainą, paruošimą, sutvarkymą, skolinimą ir draudimą); investicijos taip pat apima veiklą, vykdomą esamam materialiajam turtui atnaujinti, jo paskirčiai pakeisti, jam konvertuoti arba jo naudojimo trukmei arba pajėgumams padidinti, bei kitą pirmiau nurodytą bei su ja susijusią veiklą.

- (14) Todėl Komisija padarė preliminarį išvadą, kad ginčijamos priemonės nėra pateisinamos nei dėl savo pobūdžio, nei dėl bendrosios mokesčių struktūros, taip pat nėra suderinamos su vidaus rinka.

3.2. Suinteresuotųjų šalių pastabos

- (15) Komisija gavo pastabas iš dviejų suinteresuotųjų šalių, kurios palaikė sprendimą pradėti procedūrą ir sutiko su Komisijos preliminarium valstybės pagalbos vertinimu. Jos išreiškė susirūpinimą dėl galimų įstatymo pakeitimų ir kitų panašių priemonių, kurias gali įgyvendinti Vengrijos valdžios institucijos.
- (16) Viena iš suinteresuotųjų šalių pabrėžė, kad mokestinio išsipareigojimo sumažinimas tuo atveju, jeigu vykdomos tam tikros investicijos, būtų taikomas tik Vengrijoje vykdomoms investicijoms, nes, remiantis Vengrijos akcizo mokesčio įstatymu, įmonė turi būti įkurta ir valdoma Vengrijoje, kad ji turėtų licenciją parduoti arba gaminti tabako gaminius Vengrijoje. Todėl su įstatymo tikslais susijusios investicijos yra investicijos, kurias Vengrijoje vykdo arba vietinio kapitalo Vengrijos įmonės, arba Vengrijoje įsikūrę tarptautinių užsienio įmonių filialai.

3.3. Vengrijos valdžios institucijų pozicija

- (17) Vengrijos valdžios institucijos nesutinka su Komisijos išvadomis, kad ginčijamos priemonės yra valstybės pagalba. Iš esmės jos teigia, kad priemonės nėra atrankiosios. Dėl mokesčio tarifų progresyvumo Vengrijos valdžios institucijos teigia, kad viešųjų prievolių atveju bazinė sistema nustatoma bendrai pagal mokesčio bazę ir mokesčio tarifą (įskaitant progresinių mokesčių tarifų sistemą) ir kad tokios pat faktinės padėties įmonių apyvarta yra tokia pat. Šiuo atžvilgiu pagal progresinę tarifų sistemą, pagal kurią taikomos mokesčio ribos, vienodos prognozuojamos mokesčio bazės subjektams taikomas toks pat tarifas, o apskaičiuota mokesčio suma yra identiška. Todėl, Vengrijos valdžios institucijų nuomone, progresinė mokesčio tarifų sistema nesukuria diferenciacijos, nes tokios pat teisinės ir faktinės padėties įmonėms taikomi tokie pat mokesčio tarifai, todėl ši sistema nėra atranki.
- (18) Dėl mokestinio išsipareigojimo sumažinimo tuo atveju, jei vykdomos investicijos, Vengrijos valdžios institucijos teigia, kad įstatyme investicijos neskirstomos pagal jų tipą ar vertę, tad jokių skirtumų tarp investicinės veiklos vykdytojų nėra. Tokios pat vertės investicijas vykdančių įmonių teisinė ir faktinė padėtis yra tokia pat. Pabrėžiama, kad sumažinimas netaikomas tik Vengrijoje vykdomoms investicijoms ir kad atliekant skaičiavimus gali būti atsižvelgiama į visų investicijų vertę. Vengrijos valdžios institucijos taip pat pažymi, kad investicijų vertė skaičiuojama atsižvelgiant į investicijų apibrėžimą ir investicijų vertės skaičiavimą, pateiktą apskaitos įstatyme, kuris neįeina į įstatymo dėl tabako pramonės įmonių sveikatos priežiūros įmokų taikymo sritį.

3.4. Vengrijos pastabos dėl suinteresuotųjų šalių pastabų

- (19) Vengrija neatsakė į suinteresuotųjų šalių pastabas, kurios jai buvo perduotos raštu 2015 m. spalio 20 d.

4. PAGALBOS ĮVERTINIMAS

4.1. Valstybės pagalbos buvimas pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį

- (20) Pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį „išskyrus tuos atvejus, kai Sutartys nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybės ištekliai bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“.
- (21) Todėl pagal šią nuostatą priemonę pripažįstant kaip pagalbą, ji turi atitikti visas šias sąlygas: i) priemonė turi būti priskiriama valstybės priemonėms ir finansuojama iš valstybės išteklių; ii) ji turi suteikti pranašumą jos gavėjui; iii) šis pranašumas turi būti atrankusis; iv) priemonė turi iškraipyti konkurenciją arba kelti grėsmę ją iškraipyti ir turi daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

4.1.1. Valstybės ištekliai ir priskyrimas valstybės priemonėms

- (22) Kad priemonė būtų laikoma valstybės pagalba, ji turi būti finansuojama iš valstybės išteklių ir turi būti priskirta valstybės narės priemonėms.
- (23) Kadangi ginčijamos priemonės kilo iš Vengrijos parlamento Įstatymo, jos aiškiai priskiriamos Vengrijos valstybės priemonėms.
- (24) Kalbant apie priemonės finansavimą iš valstybės išteklių, kai taikant priemonę valstybė atsisako pajamų, kurias įprastomis aplinkybėmis ji turėtų rinkti iš įmonės, ši sąlyga taip pat tenkinama ⁽⁵⁾. Šiuo atveju Vengrijos valstybė atsisako lėšų, kurias turėtų surinkti iš mažesnės apyvartos įmonių (mažesnių įmonių), jei joms būtų taikoma tokia pat sveikatos priežiūros įmoka, kaip ir didesnės apyvartos įmonėms (didesnėms įmonėms).

4.1.2. Pranašumas

- (25) Pagal Europos Sąjungos teismų praktiką pagalbos sąvoka apima ne tik dideles išmokas, bet ir priemones, įvairiais būdais mažinančias mokesčius, kurie paprastai įtraukiami į įmonės biudžetą ⁽⁶⁾. Pranašumas gali būti suteikiamas įvairiais įmonės mokesčių naštos sumažinimo būdais, konkrečiau, sumažinant taikomą mokesčio tarifą, mokesčio bazę arba mokėtino mokesčio sumą ⁽⁷⁾. Nors mokesčių mažinimo priemonė nėra susijusi su didelių valstybės lėšų pervedimu, ji suteikia pranašumą dėl to, kad įmonėms, kurioms taikoma ši priemonė, užtikrinama palankesnė finansinė padėtis nei kitiems mokesčių mokėtojams. Be to, dėl jos valstybė praranda pajamų ⁽⁸⁾.
- (26) Įstatymu nustatomi progresiniai apmokestinimo tarifai, taikomi metinei iš tabako gaminių gamybos ir prekybos Vengrijoje gaunamai apyvartai, atsižvelgiant į ribas, į kurias patenka įmonės apyvarta. Dėl šių tarifų progresyvumo procentinė mokesčio dalis, kuria apmokestinama įmonės apyvarta, laipsniškai didėja, atsižvelgiant į ribas, į kurias ši apyvarta patenka. Dėl to mažesnės apyvartos įmonės (mažesnės įmonės) apmokestinamos kur kas mažesniu vidutiniu tarifu nei didelės apyvartos įmonės (didesnės įmonės). Mažos apyvartos įmonės apmokestinus šiuo gerokai mažesniu vidutiniu tarifu, sumažėja joms taikomi mokesčiai, palyginti su didelės apyvartos įmonėmis, todėl mažesnėms įmonėms suteikiamas didesnis pranašumas, palyginti su didesnėmis įmonėmis, kaip tai suprantama pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.
- (27) Be to, galimybė pagal Įstatymą sumažinti įmonės mokestinį išpareigojimą iki 80 % tuo atveju, jeigu mokestiniais metais vykdomos investicijos, suteikia pranašumo įmonėms, kurios vykdo tokias investicijas, nes sumažėja jų mokesčio bazė ir mokesčių našta, palyginti su įmonėmis, kurios su tokiu sumažinimu susijusio pranašumo įgyti negali.

4.1.3. Atrankumas

- (28) Priemonė laikoma atrankiaja, jei ji yra palankesnė tam tikroms įmonėms arba tam tikrų prekių gamybai, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje. Teisingumo Teismas apibrėžė, kad taikant fiskalines schemas priemonės atrankumas iš principo turi būti vertinamas trijų etapų analizės būdu ⁽⁹⁾. Pirma, nustatoma bendra arba įprasta valstybėje narėje taikoma mokesčių sistema: bazinė sistema. Antra, turėtų būti nustatoma, ar konkrečia priemone nenukrypstama nuo tos sistemos, nes pagal ją skiriami ekonominės veiklos vykdytojai, kurių

⁽⁵⁾ Byla C-83/98 P, *Prancūzija prieš Ladbroke Racing Ltd ir Komisiją*, ES: C: 2000:248, 48–51 punktai. Priemonė, leidžianti tam tikroms įmonėms taikyti mažesnius mokesčius arba atidėti jų mokėjimą, paprastai taip pat gali būti laikoma valstybės pagalba, žr. sujungtas bylas C-78/08–C-80/08 *Paint Graphos ir kt.*, 46 punktas.

⁽⁶⁾ Byla C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, ES: C: 2001:598, 38 punktas.

⁽⁷⁾ Žr. bylą C-66/02, *Italija prieš Komisiją*, ES: C: 2005:768, 78 punktas; bylą C-222/04, *Cassa di Risparmio di Firenze ir kt.*, ES: C: 2006:8, 132 punktas; bylą C-522/13, *Ministerio de Defensa ir Navantia*, ES: C: 2014:2262, 21–31 punktai. Taip pat žr. Komisijos pranešimo 9 punktą dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms (OL C 384, 1998 12 10, p. 3).

⁽⁸⁾ Sujungtos bylos C-393/04 ir C-41/05, *Air Liquide Industries Belgium* ES: C: 2006:403 ir ES: C: 2006:216, 30 punktas ir byla C-387/92, *Banco Exterior de España*, ES: C: 1994:100, 14 punktas.

⁽⁹⁾ Žr., pvz., bylą C-279/08 P, *Komisija prieš Nyderlandus (NOx)*, ES:C:2011:551; bylą C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, ES: C: 2001:598, sujungtas bylas C-78/08 iki C-80/08, *Paint Graphos ir kt.*, ES:C:2011:550, bylą C-308/01, *GIL Insurance*, ES:C:2004:252.

faktinė ir teisinė padėtis, atsižvelgiant į tai sistemai būdingus tikslus, yra panaši. Jeigu aptariama priemonė nuo bazinės sistemos nenukrypstama, ji nėra atranki. Tačiau jeigu nukrypstama (taigi ta priemonė yra *prima facie* atranki), trečiajame analizės etape reikia nustatyti, ar bazinės mokesčių sistemos pobūdis arba bendroji struktūra pateisina tą nukrypstančią priemonę ⁽¹⁰⁾. Jeigu sistemos pobūdis arba bendroji struktūra pateisina *prima facie* atrankią priemonę, ji nebus laikoma atrankiąja, taigi nepateks į Sutarties 107 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.

4.1.3.1. Bazinė sistema

- (29) Šiuo atveju bazinė sistema – tai specialios sveikatos priežiūros įmokos taikymas įmonėms, atsižvelgiant į jų iš tabako gaminių gamybos ir prekybos Vengrijoje gaunamą apyvartą. Komisija nemano, kad progresinių sveikatos priežiūros įmokos tarifų struktūra gali sudaryti šios bazinės sistemos dalį.
- (30) Teisingumo Teismas nusprendė ⁽¹¹⁾, kad ne visada pakanka apsiriboti atrankumo analize nustatant, ar priemonė nenukrypstama nuo bazinės valstybės narės nustatytos sistemos. Taip pat būtina įvertinti, ar šios sistemos ribas valstybė narė nustatė nuosekliai, ar, priešingai, akivaizdžiai sutartiniu arba šališku būdu, kad šios ribos būtų palankesnės tam tikroms įmonėms. Priešingu atveju, vietoj to, kad nustatytų bendrąsias taisykles, taikomas visoms įmonėms, iš kurių leidžianti nuo sistemos nukrypti nuostata numatyta tik tam tikroms įmonėms, valstybė narė to paties rezultato galėtų pasiekti apeidama valstybės pagalbos taisykles ir pakoreguodama bei sujungdama jas taip, kad jas taikant skirtingoms įmonėms būtų taikomi skirtingi mokesčiai ⁽¹²⁾. Labai svarbu paminėti, kad šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismas nuosekliai laikėsi nuomonės, kad Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje valstybės intervencijos priemonės neskirstomos pagal jų priežastis arba tikslus, tačiau jos apibrėžiamos pagal jų poveikį, neatsižvelgiant į naudojamus metodus ⁽¹³⁾.
- (31) Metinės apyvartos, gaunamos iš tabako gaminių gamybos ir prekybos Vengrijoje, apmokestinimas fiksuotu mokesčiu yra tinkama priemonė siekiant surinkti lėšų, skirtų sveikatos priežiūros sistemai finansuoti, tačiau Įstatymu įvesta progresinių mokesčių struktūra atrodo sąmoningai Vengrijos sukurta tam, kad būtų palankesnė tam tikroms įmonėms. Pagal šiuo Įstatymu įvestą progresinių mokesčių struktūrą mokesčius mokančioms įmonėms taikomi skirtingi mokesčio tarifai, laipsniškai didėjantys iki 4,5 %. Jie priklauso nuo ribų, į kurias patenka įmonių apyvartos. Todėl sveikatos priežiūros įmoką mokančioms įmonėms taikomi skirtingi vidutiniai mokesčio tarifai, kurie priklauso nuo jų apyvartos lygio (jei jis viršija Įstatymu nustatytas ribas).
- (32) Kadangi kiekviena įmonė apmokestinama skirtingu tarifu, Komisija negali nustatyti vieno bazinio sveikatos priežiūros įmokos tarifo. Vengrija taip pat nepateikė jokio konkretaus tarifo kaip bazinio arba įprasto tarifo ir nepaaiškino, kodėl didesnės apyvartos įmonėms taikomas didesnis tarifas turėtų būti pateisinamas išimtinėmis aplinkybėmis, arba kodėl mažesnės apyvartos įmonėms turėtų būti taikomi mažesni tarifai.
- (33) Pagal Įstatymu įvestą progresinių tarifų struktūrą skirtingos įmonės moka skirtingo apmokestinimo lygio mokesčius (išreikštus kaip jų bendrosios metinės apyvartos dalis) atsižvelgiant į jų dydį, nes įmonės gautos apyvartos suma iki tam tikro lygio koreliuoja su tos įmonės dydžiu. Tačiau nustatytas sveikatos priežiūros įmokos tikslas yra surinkti lėšų, skirtų sveikatos priežiūros sistemai finansuoti ir sveikatos priežiūros paslaugų kokybei Vengrijoje pagerinti, atsižvelgiant į tai, kad rūkymas yra svarbus veiksnys, susijęs su daugelio ligų išsivystymu ir išlaidų sveikatos priežiūrai padidėjimu. Komisijos nuomone, progresinių sveikatos priežiūros įmokos tarifų struktūra neatspindi ryšio tarp neigiamo tabako gaminių gamintojų ir prekyautojų sukeliama poveikio sveikatai ir jų apyvartos.
- (34) Atsižvelgdama į šį tikslą, Komisija laikosi nuomonės, kad visų sveikatos priežiūros įmoką mokančių veiklos vykdytojų teisinė ir faktinė padėtis yra panaši neatsižvelgiant į jų apyvartos lygį, o Vengrija nepateikė jokio įtikinamo pagrindimo, susijusio su šių tipų įmonių skirstymu apmokestinant jas sveikatos priežiūros įmoka.

⁽¹⁰⁾ Komisijos pranešimas dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms.

⁽¹¹⁾ Sujungtos bylos C-106/09 P ir C-107/09 P, *Komisija ir Ispanija prieš Gibraltarą Vyriausybę ir Jungtinę Karalystę*, ES:C:2011:732.

⁽¹²⁾ Ten pat, 92 punktas.

⁽¹³⁾ Byla C-487/06 P, *British Aggregates prieš Komisiją*, ES:C:2008:757, 85 ir 89 punktai bei minėta teismų praktika ir byla C-279/08 P, *Komisija prieš Nyderlandus (NOx)*, ES:C:2011:551, 51 punktas.

Komisija šiuo atžvilgiu remiasi 42–48 toliau pateiktomis konstatuojamosiomis dalimis. Todėl Vengrija sąmoningai įvedė sveikatos priežiūros įmoką, kuria savavališkai nustatytų palankesnes sąlygas tam tikroms įmonėms, t. y. mažesnės apyvartos įmonėms (mažesnėms įmonėms), ir nustatytų nepalankias sąlygas kitoms, t. y. didesnėms įmonėms ⁽¹⁴⁾.

- (35) Todėl bazinė sistema savo pobūdžiu yra atrankioji ir nėra pateisinama atsižvelgiant į sveikatos priežiūros įmokos tikslą – surinkti lėšų Vengrijos sveikatos priežiūros sistemai finansuoti. Šiuo atveju tinkama bazinė sistema yra sveikatos priežiūros įmokos taikymas Vengrijoje veikiančioms įmonėms pagal jų apyvartą, į šią sistemą neįtraukiant progresinių tarifų struktūros.

4.1.3.2. Nukrypimas nuo bazinės sistemos

- (36) Vykdant antrąjį etapą, būtina nustatyti, ar priemone nenukrypstama nuo bazinės sistemos tam tikrų įmonių, kurių faktinė ir teisinė padėtis esminio bazinės sistemos tikslo atžvilgiu panaši, naudai.
- (37) Kaip paaiškinta 31 konstatuojamojoje dalyje, esminis sveikatos priežiūros mokesčio tikslas yra finansuoti sveikatos priežiūros sistemą ir pagerinti sveikatos priežiūros paslaugų kokybę Vengrijoje. Kaip toliau paaiškinta 34 konstatuojamojoje dalyje, visi veiklos vykdytojai, susiję su tabako gaminių gamyba ir prekyba, turi būti laikomi užimančiais panašią teisinę ir faktinę padėtį šio tikslo atžvilgiu, nepaisant jų dydžio ir apyvartos lygio.
- (38) Sveikatos priežiūros įmokos tarifų struktūros progresyvumas skatina įmonių, užsiimančių tabako gaminių gamyba ir prekyba Vengrijoje, diferencijavimą pagal jų dydį.
- (39) Iš tiesų dėl Įstatymu nustatytų tarifų progresyvumo įmonės, kurių apyvarta patenka į mažesnių normų ribas, apmokestinamos gerokai mažesniais mokesčiais nei įmonės, kurių apyvarta patenka į didesnių normų ribas. Dėl to mažesnės apyvartos įmonėms taikomi tiek gerokai mažesni ribiniai mokesčių tarifai, tiek gerokai mažesni vidutiniai mokesčių tarifai, palyginti su didelės apyvartos įmonėmis, tad už tą pačią veiklą jos apmokestinamos gerokai mažesniais mokesčiais. Todėl Komisija mano, kad Įstatymu įvesta progresinių tarifų sistema nukrypsta nuo bazinės sistemos, pagal kurią sveikatos priežiūros įmoka taikoma visiems su tabako gaminių gamyba ir prekyba Vengrijoje susijusiems veiklos vykdytojams, tačiau suteikiant palankesnes sąlygas mažesnės apyvartos įmonėms.
- (40) Be to, dėl galimybės pagal Įstatymą sumažinti įmonės mokestinį įsipareigojimą iki 80 % tuo atveju, jeigu mokestiniais metais vykdomos investicijos, įmonės diferencijuojamos pagal tai, ar vykdo investicijas, ar ne. Tačiau, atsižvelgiant į esminį pirmiau nustatytą sveikatos priežiūros mokesčio tikslą, investicinę veiklą vykdančios įmonės ir investicinės veiklos nevykdžiusios įmonės užima panašią faktinę ir teisinę padėtį, nes tai, kad įmonė investuoja, nepadeda sumažinti neigiamų išorinių rūkymo sukeltų padarinių. Priešingai, galimybė sumažinti įmonės mokestinį įsipareigojimą tuo atveju, jei vykdomos investicijos, kuriomis siekiama padidinti įmonės gamybos ir prekybos pajėgumus, atrodo nesuderinama su esminiu sveikatos priežiūros mokesčio tikslu. Todėl Komisija mano, kad Įstatymo nuostatos, numatančios mokestinio įsipareigojimo sumažinimą tuo atveju, jeigu vykdomos investicijos, diferencijuoja panašią faktinę ir teisinę padėtį užimančias įmones esminio sveikatos priežiūros įmokos tikslo atžvilgiu ir taip skatina nukrypimą nuo bazinės sistemos.

- (41) Todėl Komisija mano, kad priemonės yra *prima facie* atrankios.

⁽¹⁴⁾ Sujungtos bylos C-106/09 P ir C-107/09 P, *Komisija ir Ispanija prieš Gibraltarą Vyriausybę ir Jungtinę Karalystę*, ES:C:2011:732. Taip pat žr. (analogine tvarka) bylą C-385/12, *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft.*, ES:C:2014:47, kurioje Teisingumo Teismas nusprendė: „SESV 49 ir SESV 54 straipsnius reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiamas valstybės narės teisės aktas dėl mažmeninės prekybos parduotuvių apyvartos mokesčio, kuriuo bendrovių grupei priklausančios apmokestinamieji asmenys, „susijusios įmonės“, kaip tai suprantama pagal šį teisės aktą, įpareigojami sudėti savo apyvartą, kad būtų taikomas ypač progresinis tarifas, ir paskui pasidalyti gautą mokesčio sumą pagal jų realią apyvartą, jei (tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas) apmokestinamieji asmenys, kuriems taikoma didžiausia specialiojo mokesčio riba, daugeliu atvejų „susiję“ su bendrovėmis, kurių buveinės yra kitoje valstybėje narėje“.

4.1.3.3. Pagrindimas

- (42) Priemonė, kuria nukrypstama nuo bazinės sistemos, nėra atranki, jei ją pateisina sistemos pobūdis arba bendroji struktūra. Šiuo atveju ji yra jai būdingų mechanizmų, būtinų sistemos veikimui ir veiksmingumui užtikrinti, rezultatas ⁽¹⁵⁾. Tokį pagrindimą pateikti turi valstybė narė. Šiuo tikslu valstybės narės negali remtis išorės politikos tikslais, kaip antai regioninės, aplinkosaugos ar pramonės politikos tikslais, kad pagrįstų nevienodų sąlygų įmonėms taikymą tam tikroje sistemoje.
- (43) Vengrijos valdžios institucijos tvirtino, kad sveikatos priežiūros įmoka yra mokama už pavojų sveikatai keliančių gaminių gamybą ir prekybą ir nėra susijusi su ekonominės veiklos vykdytojų pelnu, nes mokesčio tarifas koreguojamas pagal apmokestinamųjų subjektų veiklos pajėgumus. Vengrijos valdžios institucijų nuomone, įmonių gebėjimą mokėti ir jų sukuriama rizikos laipsnį atspindi jų dalis ir pirmavimas rinkoje bei į kainas orientuota veikla, o ne jų pelningumas. Pelnas, kaip įmokos pagrindas, yra pats netinkamiausias veiksnys sveikatai daromai žalai, kurią vykdydami savo veiklą sukelia įmoką mokantys subjektai, išreikšti. Be to, palyginti su mažos apyvartos įmonėmis, įmonės, kurių apyvarta ir dalis rinkoje gerokai didesnė, didesnę įtaką gali daryti produktų rinkai, o ne skirtumui tarp jų apyvartos lygių. Todėl, atsižvelgiant į įmokos tikslą, tai taip pat reiškia, kad ekonominės veiklos vykdytojas, tabako gaminių rinkoje gaunantis didesnę apyvartą, taip pat sukels proporcingai didesnę neigiamą su rūkymu susijusį poveikį sveikatai.
- (44) Šiuo atveju atsižvelgdama į reikšmingą santykinį progresinio mokesčio tarifo didėjimą, Komisija nemano, kad gebėjimas mokėti gali būti laikomas pagrindiniu apyvartos mokesčio principu. Skirtingai nei taikant pelno mokesčius ⁽¹⁶⁾, taikant apyvartos mokesčius, neatsižvelgiama į išlaidas, patirtas tai apyvartai pasiekti. Todėl nesant specialių priešingai įrodančių įrodymų, atrodo abejotina, kad vien tik pasiektos apyvartos suma (nepaisant patirtų išlaidų) atspindėtų įmonės gebėjimą mokėti. Be to, Komisija nėra įsitikinusi, kad didesnės apyvartos įmonės, palyginti su mažesnės apyvartos įmonėmis, gali paveikti produktų rinką ir automatiškai daryti tiek didesnę neigiamą su rūkymu susijusį poveikį sveikatai, kad būtų pateisinamas progresinių mokesčio tarifų taikymas pagal apyvartą, kaip priimta Įstatymu.
- (45) Bet kuriuo atveju Komisija mano, kad net jei gebėjimas mokėti ir neigiamas poveikis sveikatai galėtų būti laikomi būdingais apyvarta pagrįstos sveikatos priežiūros įmokos principais, būtų pateisinamas tik tiesinio mokesčio tarifas, nebent įrodoma, kad gebėjimas mokėti ir neigiamas poveikis sveikatai laipsniškai didėja didėjant apyvartai. Komisija mano, kad progresiniai apyvartos mokesčių tarifai gali būti pateisinami tik tuo atveju, jei konkrečiam su mokesčiu susijusiam tikslui pasiekti iš tiesų būtini progresiniai tarifai, t. y. pavyzdžiui, jei įrodoma, kad išoriniai padariniai, atsiradę dėl mokesčiais apmokestintos veiklos, taip pat laipsniškai didėja. Progresyvumo modelis taip pat turi būti pagrįstas. Ypač svarbu, kad būtų paaiškinta, kodėl didesnė nei 60 mlrd. HUF apyvarta daro 22 kartus didesnę poveikį sveikatai nei 30 mlrd. HUF nesiekianti apyvarta. Tokio pagrindimo Vengrija nepateikė.
- (46) Komisija nėra įsitikinusi, kad žala sveikatai, kurią sukelia tabako gaminių gamyba ir prekyba jais, laipsniškai didėja kartu su gaunama apyvarta ir atsižvelgiant į pagal priemonę taikomą didėjančią mokesčio tarifą. Be to, sąlyga, kad iš tabako gaminių gamybos ir prekybos gauta apyvarta turi sudaryti ne mažiau nei 50 % bendrosios metinės įmonės, kuriai turi būti taikoma sveikatos priežiūros įmoka, gautos apyvartos, taip pat atrodo prieštaraujanti, kad mokesčių progresyvumą būtų galima pagrįsti tabako gaminių poveikiu sveikatai. Atsižvelgiant į mokesčio tikslą, šis reikalavimas reikštų, kad tabako gaminiai, kuriais prekiauja įmonės, kurių iš tabako gaminių gamybos ir prekybos gauta apyvarta sudaro mažiau nei 50 % bendros apyvartos, neturi neigiamo poveikio sveikatai kaip kad gaminiai, kuriais prekiauja didesnę apyvartą iš tabako gaminių gaunančios įmonės. Todėl šis reikalavimas atrodo nesuderinamas su tariamu priemone siekiamu tikslu.
- (47) Kalbant apie mokestinio išipareigojimo sumažinimą tuo atveju, jeigu vykdomos investicijos, jis negali būti pateisinamas nei mokesčių sistemos pobūdžiu, nei bendrąja struktūra. Komisija mano, kad galimybė sumažinti mokestinį išipareigojimą daugiausia 80 % tuo atveju, jeigu vykdomos investicijos, yra nesuderinama su esminiu sveikatos priežiūros mokesčio tikslu. Sveikatos priežiūros mokesčio tikslas yra gauti lėšų, skirtų sveikatos

⁽¹⁵⁾ Žr., pvz., sujungtas bylas C-78/08–C-80/08, *Paint Graphos ir kt.*, ES:C:2011:550, 69 punktą.

⁽¹⁶⁾ Žr. Komisijos pranešimą dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms, 24 punktą. Pareiškimas dėl persikirstymo tikslo, kuriuo galima pagrįsti progresinį mokesčio tarifą, aiškiai susijęs tik su pelno arba (grynųjų) pajamų mokesčiu, o ne su apyvartos mokesčiu.

priežiūros sistemai finansuoti ir sveikatos priežiūros paslaugų kokybei pagerinti, atsižvelgiant į tai, kad rūkymas yra svarbus veiksnys, susijęs su daugelio ligų išsivystymu ir išlaidų sveikatos priežiūrai padidėjimu. Todėl Komisija mano, kad galimybė sumažinti mokestinį išpareigojimą tuo atveju, jeigu vykdomos investicijos, kuriomis siekiama padidinti įmonės gamybos ir prekybos pajėgumus, yra nesuderinama su šiuo tikslu, nes, kaip jau minėta 40 konstatuojamojoje dalyje, tokios investicijos greičiau padidintų įmonės gamybos ir prekybos pajėgumus kartu su neigiamais išoriniais padariniais, kuriuos siekiama mažinti sveikatos priežiūros mokesčiu. Be to, taikant apyvartos apmokestinimą pagrįstą įmoką, neturi būti atsižvelgiama į jokiais išlaidas.

- (48) Todėl Komisija nemano, kad priemonės gali būti pateisinamos mokesčių sistemos pobūdžiu arba bendrąja struktūra. Dėl šios priežasties priemonės turi būti laikomos kaip suteikiančios atrankųjį pranašumą tabako įmonėms, kurių apyvarta mažesnė (mažesnės įmonės), bei įmonėms, kurios vykdo investicijas, leidžiančias sumažinti su sveikatos priežiūros mokesčiu susijusį mokestinį išpareigojimą.

4.1.4. Konkurencijos iškraipymas ir poveikis Sąjungos vidaus prekybai

- (49) Pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, kad priemonė būtų laikoma valstybės pagalba, ji turi iškraipyti konkurenciją arba kelti grėsmę ją iškraipyti ir turi daryti poveikį Sąjungos vidaus prekybai. Priemonės taikomos visoms įmonėms, apyvartą gaunančioms iš tabako gaminių gamybos ir prekybos Vengrijoje. Vengrijos tabako pramonė yra atvira konkurencijai, jai būdinga tai, kad joje veikia veiklos vykdytojai iš kitų valstybių narių bei tarptautiniai veiklos vykdytojai, todėl bet kokia pagalba sudarant palankesnes sąlygas tam tikriems pramonėje veikiantiems veiklos vykdytojams gali turėti įtakos Sąjungos vidaus prekybai. Jei taikant šias priemones mažesnės apyvartos įmonės ir įmonės, vykdančioms tam tikras investicijas, sumažinamas mokestinis išpareigojimas, kurį priešingu atveju jos turėtų vykdyti, jei joms būtų taikoma tokia pat sveikatos priežiūros įmoka kaip didelės apyvartos įmonėms ir įmonėms, nevykdančioms jokių investicijų, šiomis priemonėmis suteikiama pagalba yra veiklos pagalba, sumažinanti šioms įmonėms taikomus mokesčius, kuriuos jos įprastai turėtų mokėti vykdydamos kasdienę valdymo arba įprastą veiklą. Teisingumo Teismas nuosekliai laikėsi nuomonės, kad veiklos pagalba iškraipo konkurenciją⁽¹⁷⁾, todėl bet kokia šioms įmonėms suteikiama pagalba turi būti laikoma kaip iškraipanti arba kelianti grėsmę iškraipyti konkurenciją, stiprindama šių įmonių finansinę padėtį Vengrijos tabako rinkoje. Todėl priemonės iškraipo arba kelia grėsmę iškraipyti konkurenciją ir daro poveikį Sąjungos vidaus prekybai.

4.1.5. Išvada

- (50) Kadangi visos sąlygos, nustatytos Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje, tenkinamos, Komisija mano, kad tabako pramonės įmonėms taikomas sveikatos priežiūros mokestis, kuriuo nustatoma progresinio tabako įmonėms taikomo mokesčio struktūra ir mokestinio išpareigojimo sumažinimas tuo atveju, jei vykdomos tam tikros investicijos, pagal šią nuostatą yra laikomas valstybės pagalba.

4.2. Pagalbos suderinamumas su vidaus rinka

- (51) Valstybės pagalba laikoma suderinama su vidaus rinka, jei ji patenka į bet kurią Sutarties 107 straipsnio 2 dalyje nurodytą kategoriją⁽¹⁸⁾, ir ji gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka, jei Komisija nustato, jog ji patenka į bet kurią Sutarties 107 straipsnio 3 dalyje nurodytą kategoriją⁽¹⁹⁾. Tačiau atsakomybė teikti valstybės pagalbą, kuri būtų suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 107 straipsnio 2 dalį arba 107 straipsnio 3 dalį, tenka pagalbai teikiančiai valstybei narei⁽²⁰⁾.

⁽¹⁷⁾ Byla C-172/03, *Heiser*, ES:C:2005:130, 55 punktas. Taip pat žr. bylą C-494/06 P, *Komisija prieš Italiją ir Wam*, ES:C:2009:272, 54 punktas, bei minėtą teismų praktiką ir C-271/13 P, *Rousse Industry prieš Komisiją*, ES:C:2014:175, 44 punktas. Sujungtos bylos C-71/09 P, C-73/09 P ir C-76/09 P, *Comitato Venezia vuole vivere* ir kt. prieš *Komisiją*, ES:C:2011:368, 136 punktas. Taip pat žr. bylą C-156/98 *Vokietija prieš Komisiją*, ES:C:2000:467, 30 punktas, bei minėtą teismų praktiką.

⁽¹⁸⁾ SESV 107 straipsnio 2 dalyje numatytos išimtys: a) socialinio pobūdžio pagalba, teikiama atskiriems vartotojams; b) pagalba, skirta stichinių nelaimių arba ypatingų įvykių sukeltai žalai atitaisyti; c) pagalba, teikiama tam tikroms Vokietijos Federacinės Respublikos sritims.

⁽¹⁹⁾ SESV 107 straipsnio 3 dalyje numatytos išimtys: a) pagalba, skirta tam tikrų regionų plėtrai skatinti; b) pagalba, skirta tam tikriems visai Europai svarbiems projektams įgyvendinti arba padėti rimtai valstybės narės ekonominei krizei įveikti; c) pagalba, skirta tam tikrai ekonominei veiklai arba sritims plėtoti; d) pagalba, skirta kultūrai remti ir paveldui išsaugoti; e) Komisijos sprendimu nurodyta pagalba.

⁽²⁰⁾ Byla T-68/03, *Olympiaki Aeroporia Ypiresies prieš Komisiją*, ES:T:2007:253, 34 punktas.

- (52) Komisija pabrėžia, kad Vengrijos valdžios institucijos nepateikė argumentų, kodėl priemonės galėtų būti suderinamos su vidaus rinka, ir kad Vengrija nepateikė pastabų dėl sprendime pradėti procedūrą išreikštų abejonių, susijusių su priemonių suderinamumu. Komisija mano, kad nė viena iš išimčių, nurodytų minėtose Sutarties nuostatose, netaikoma, nes neatrodo, kad priemonėmis siekiama šiose nuostatose nurodytų tikslų. Todėl priemonės negali būti pripažintos suderinamomis su vidaus rinka.

4.3. Pagalbos susigrąžinimas

- (53) Tabako pramonės įmonėms taikoma sveikatos priežiūros įmoka Komisijos niekada nebuvo paskelbta arba pripažinta suderinama su vidaus rinka. Kadangi progresinė sveikatos priežiūros įmokos sistema ir nuostatos dėl mokestinio išipareigojimo sumažinimo tuo atveju, jeigu vykdomos tam tikros investicijos, yra laikomos valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį ir nauja pagalba pagal Tarybos reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio c dalį ⁽²¹⁾ ir buvo įgyvendintos pažeidžiant sustabdymo pareigą, nustatytą Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje, šios priemonės taip pat laikomos neteisėta pagalba pagal Reglamento (ES) 2015/1589 1 straipsnio f dalį.
- (54) Priemonės pripažinus neteisėta ir nesuderinama valstybės pagalba, ši pagalba turi būti susigrąžinta iš jos gavėjų pagal Reglamento (ES) 2015/1589 16 straipsnį.
- (55) Tačiau sprendime pradėti procedūrą Komisijai paskelbus įsakymą sustabdyti priemonę, Vengrija patvirtino, kad sustabdė sveikatos priežiūros įmokos taikymą tabako įmonėms.
- (56) Todėl taikant priemonės faktiškai nesuteikta jokia valstybės pagalba. Dėl šios priežasties jos susigrąžinti nereikia.

5. IŠVADA

- (57) Komisija mano, kad tabako pramonės įmonėms taikomas sveikatos priežiūros mokestis, kuriuo tabako įmonėms nustatoma progresinių mokesčių struktūra ir mokestinio išipareigojimo sumažinimas tuo atveju, jeigu vykdomos tam tikros investicijos, yra laikomas valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį ir kad Vengrija neteisėtai įgyvendino aptariamą pagalbos priemonę pažeisdama Sutarties 108 straipsnio 3 dalies nuostatas.
- (58) Šiuo sprendimu neatmetama galimybė nagrinėti priemonių suderinamumą su pagrindinėmis Sutartyje numatytomis laisvėmis, ypač įsisteigimo laisve, kuri užtikrinama Sutarties 49 straipsnyje,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Tabako įmonėms taikomų progresinių mokesčių tarifų struktūra ir nuostatos dėl mokestinio išipareigojimo sumažinimo tuo atveju, jei vykdomos tam tikros investicijos, kurias Vengrija nustatė 2014 m. Įstatymu Nr. XCIV dėl tabako pramonės įmonėms taikomos sveikatos priežiūros įmokos, yra laikomos valstybės pagalba, kuri yra nesuderinama su vidaus rinka pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį ir kurią Vengrija neteisėtai įgyvendino pažeisdama Sutarties 108 straipsnio 3 dalies nuostatas.

⁽²¹⁾ 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1589, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015 9 24, p. 9).

2 straipsnis

Individuali pagalba, suteikta pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą, nėra laikoma pagalba, jei tuo metu, kai ji suteikiama, ji atitinka sąlygas, nustatytas reglamente, priimtame pagal Tarybos reglamentų (EB) Nr. 994/98 ⁽²²⁾ arba (ES) 2015/1588 ⁽²³⁾ 2 straipsnį (pagal tai, kuris taikytinas tuo metu, kai teikiama pagalba).

3 straipsnis

Individuali pagalba, suteikta pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą, kuri tuo metu, kai ji suteikiama, atitinka sąlygas, nustatytas reglamente, priimtame pagal Reglamento (EB) Nr. 994/98, kuris panaikintas ir pakeistas Reglamentu (ES) 2015/1588, 1 straipsnį arba bet kurioje kitoje patvirtintoje pagalbos schemoje, yra suderinama su vidaus rinka, kai neviršijama didžiausia šios rūšies pagalbai taikoma pagalbos intensyvumo riba.

4 straipsnis

Vengrija nuo šio sprendimo priėmimo dienos nutraukia visų pagal 1 straipsnyje nurodytą pagalbos schemą dar neišmokėtų pagalbos sumų mokėjimą.

5 straipsnis

Vengrija užtikrina, kad šis sprendimas būtų įgyvendintas per keturis mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos.

6 straipsnis

1. Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą Vengrija pateikia išsamų priemonių, kurių jau imtasi ir kurių ketinama imtis siekiant įvykdyti šį sprendimą, aprašą.
2. Vengrija informuoja Komisiją apie nacionalinių priemonių, kurių ėmėsi šiam sprendimui įgyvendinti, taikymo eigą. Komisijos prašymu, ji nedelsdama pateikia informaciją apie priemones, kurių ėmėsi arba ketina imtis šiam sprendimui įgyvendinti.

7 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vengrijai.

Priimta Briuselyje 2016 m. liepos 4 d.

Komisijos vardu
Margrethe VESTAGER
Komisijos narė

⁽²²⁾ 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 994/98 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims (OL L 142, 1998 5 14, p. 1).

⁽²³⁾ 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1588 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims (OL L 248, 2015 9 24, p. 1).